

אל:

התובעת הראשית, בית הדין הפלילי הבינלאומי

האג, הולנד

כבודה,

אנו, שעוסקות ועוסקים שנים רבות בתחום זכויות האדם בשטחים שנכבשו על ידי ישראל בשנת 1967, כותבים לבית הדין הפלילי הבינלאומי בעקבות בקשתכם לממשלת ישראל, להבהיר האם בכוונתה לחקור תלונות על פשעי מלחמה שבוצעו לכאורה בשטחים הכבושים, כולל עזה ומזרח ירושלים, בכלל ומאז שנת 2015 בפרט. לפי הבנתנו, בקשה כזו נדרשת בהתאם לנהלי עבודתכם במקרים כאלה, ואנו בהחלט מכבדים את שיטת הפעולה שלכם.

אנו מבקשים להביע בשלב מוקדם זה את חשדנו העמוק, בהתבסס על ניסיון העבר, כי מדינת ישראל, כולל מוסדותיה החוקרים והמשפטיים, אינה מתכוונת כלל לחקור ברצינות תלונות על פשעי מלחמה. חשדנו מגובה במספר גדול מאוד של מקרים מתועדים, שנוגעים לכאורה לפשעי מלחמה שביצעה ישראל בשטחים הכבושים בניגוד מוחלט לחוק הבינלאומי. מרבית המקרים הללו כלל לא נחקרו, ומעטים מהם הסתיימו בזיכוי בעקבות חקירה שטחית ובלתי הולמת.

להערכתנו, מעשי האפליה הרבים, הגבלות קשות על חופש התנועה, הפקעת אדמות פלסטיניות למען התנחלויות ישראליות, עונשים קולקטיביים שרירותיים (כגון עוצרים וסגרים), מעצרים בלתי מוצדקים (כולל מעצר מנהלי ארוך טווח וכליאה בלתי חוקית בבתי כלא מחוץ לשטחים הכבושים), פלישות חוזרות ונשנות לבתים פרטיים ולכפרים, הרס בקנה מידה נרחב של בתים ומבנים חיוניים אחרים, מניעת גישה לצרכים בסיסיים כגון מים, שלילת היתרי תושבות, מניעת גישה לשדות ולשטחי מרעה בבעלות פרטית פלסטינית, וכישלונם החמור של בתי המשפט הצבאיים לספק ולו מראית עין של צדק - כל אלו ואחרים ראויים בהחלט לחקירה על ידי בית הדין שלכם. מעשים כאלו הם המציאות היומיומית, השגרתית של הכיבוש הישראלי בגדה המערבית, כפי שאנו יכולים להעיד מנסיונו הנרחב שם לאורך שנים רבות. קשה שלא לראות ברשימה זו מטרה מערכתית בסיסית לנשל ולגרש מספר רב של פלסטיניות/ים חפים מפשע מבתיהם ולמנוע מהם גישה לאדמותיהם שבבעלותם כחוק. כידוע, שתי מערכות משפט נפרדות חלות בישראל ובשטחים הפלסטיניים - הראשונה מבוססת על חוקי המדינה ומעגנת זכויות אדם בסיסיות, ואילו השנייה, בשטחים הכבושים תחת שלטון צבאי, כרוכה לעתים תכופות בשלילת זכויות כאלה.

מחובתנו להדגיש כי הפנייה לבית הדין הפלילי הבינלאומי אינה בחירה קלה עבורנו. אנו אזרחיות/ים שומרי חוק שאוהבים את הארץ הזאת. דווקא מנקודת מבט זו, אנו מאמינים כי פעולותיה של מדינת ישראל ורשויותיה בשטחים הכבושים גורמות לא רק פגיעה בלתי צודקת ומקוממת באוכלוסייה הפלסטינית המקומית אלא גם נזק בלתי הפיך למדינת ישראל עצמה. הכיבוש משחית כל פינה בישראל ומוביל אותה לתהום מוסרית.

למרבה הצער, למרות דמותה של ישראל כמדינה שמקיימת מערכת משפט מקצועית וראויה לשמה, המציאות מעלה תמונה שונה - קשה, מפלה ומקוממת. הדין המוטל על השטחים הכבושים והאופן שבו הוא מיושם על ידי רשויות האכיפה והביטחון הישראליות מאפשרים בפועל מעשי עוול מוסרי מתמשכים ופשעי מלחמה לכאורה.

רבות ורבים מאיתנו עומדים בקשר עם ארגוני זכויות אדם ופעילות/י זכויות אדם שפועלים בישראל ובפלסטין, והתיעוד הנרחב המצוי ברשותם עשוי לתרום לעבודתו של בית הדין הפלילי הבינלאומי.

על החתום:

פרופ' מיכל אביעד

ד"ר חנה אבירם

יעל אגמון

פרופ' יוסף אגסי

ד"ר דנה אולמרט

יונתן אופיר

קלייר אורן

דרור אטקס

פרופ' בנימין איזק

פרופ' אווה אילוז

עמוס איתאל

עמירה איתאל

פרופ' זהר איתן

אודי אלוני

רמי אלחנן

דפנה אלכסנדרוביץ'

פרופ' דוד אנוך

אורה ארדון

מאירה אשר

פרופ' ז'רום בורדון

פרופ' טלי ביטן

פרופ' יורם בילו

רחל בית אריה

עידן בכור

אמיתי בן אבא

סדי בן שיטריט

מיכל בן-גרא

דפנה בנאי

רונית בק

חגית בק

חנה ברג

ד"ר תמר ברגר

פרופ' יגאל ברונר

ב. מיכאל

דפנה ברעם

רות ברקאי

פרופ' עמירם גולדבלום

תמר גולדשמיד

נטע גולן

עדה גורני

נטלי גינזבורג

נתניה גינסבורג

ד"ר סנאית גיסיס

מיה גל עשת

בת-אל גלאור

ליאורה גלט טראוב

פרופ' זאב צ'רלס גרינבאום

פרופ' רפאל גרינברג

מרשה גרינמן ליבו

ניבה גרינצוויג

פרופ' רן גרינשטיין

ד"ר זאב דגני

רונית דהאן-רמתי

דני דניאלי

אורית דקל

עליזה דרור

ברק היימן

גיא הירשפלד

פרופ' רות הכהן

להב הלוי

מתן הלמן

ד"ר ג'ף הלפר

שושנה הלפר

חנה הלר

רוני המרמן

ד"ר אילנה המרמן

פרופ' דון הנדלמן

יואב הס

פרופ' אלון הראל

יהודית הראל

טל הרן

רבקה ויטנברג

ד"ר אורי וייס

עינת ויצמן

חנה זוהר

ד"ר נאווה זוננשיין

פרופ' גלית חזן רוקם

רחל חיות

ענת טואג

אביטל תוך בר-חיים

ערן טורבינר

הדס טל

דורי טל

סיון טל

ירון יהושפט

סמדר יערון

מנחם יערי

רעיה ירון

ד"ר ינאי ישראלי

דוגי ישראלי

רם כהן

חנה כהנא

צרויה להב

פרופ' רם לוי

קרין לינדנר

פרופ' עידן לנדו

ד"ר מילי מאסס

אביחי מגל

יונתן מזרחי

ד"ר ענת מטר

אליה מיכאלי

ד"ר ישי מנוחין

איבון מנסבך-קליינפלד

פרופ' קובי מצר

פרופ' אבישי מרגלית

רחלי מרחב

פרופ' גיאד נאמן

שירלי נדב

אוהד נהרין

קובי ניב

עפר ניימן

נינה סבה

ד"ר רונית סביליה זנגביל

מיה סביר

ד"ר עליזה סביר

אנוק סביר קדמון

אירית סגולי

פרופ' גדליה סטרומזה

פרופ' שרה סטרומזה

ד"ר יואב סילברט

תמר סלבי

רויטל סלע

אמיתי סנדי

ד"ר קובי סניץ

ד"ר דוד סנש

ד"ר מיכל ספיר

יפתח ספקטור

חנה ספרן

פרופ' אמוץ עגנון

פרופ' אברהם עוז

ד:ר מאיר עמור

אוריאלה ענבר

שושי ענבר

אורנה עקאד

פתחיה עקפה

זהר עתי

נורית פופר

סילביה פיטרמן

מיקי פישר

פרופ' נורית פלד-אלחנן

תמר פליישמן

פרופ' עמנואל פרג'ון

סיגל פרימור

רוני פרלמן

רחל פרץ

נולה צ'לטון

שאול צ'ריקובר

גוני צור

אבנר צור

ורדה צור

רונית ציטיאט קאשי

שמרי צמרת

נעם קדמון

מיכל קייזר ליבנה

אנלין קיש

טלי קלגסברון

פרופ' מנחם קליין

אדם קלר

איה קניוק

לוסיאנה קפלון

פרופ' יוסף קפלן

נורית קרשון

פרופ' ישי רוזן-צבי

פרופ' פרדי רוקם

מיכה רחמן

הרן ריבלין

ד"ר נורה רש

יהונתן שוגרמן

ד"ר יגאל שוחט

ד"ר דפנה שוחט בגון

פרופ' דוד שולמן

פרופ' דימיטרי שומסקי

יעל שומרני

שלי שטיינברג

שלומית שטייניץ

תמר שיטה

מרים שלזינגר

ד"ר משה שליט

תמי שלף

ורדית שלפי

מתי שמואלוף

ציונה שנר

יונתן שפירא

ד"ר צביה שפירא

ריקי שקד-טרייבין

ד"ר דן תמיר